

Inskriften är följande:

Huvudslingan: : uistain : agmunr : kupuīr : þair : r[ai]sþu : stain : at : baulf : fapur sin Kors-
 5 10 15 20 25 30 35 40 45
 foten: þrutar þiagn : Vänstra mittraden: han, kvistrunor: mīþ krikī Högra mittraden,
 50 55 60 65 70
 kvistrunor: uarp tu o þum þa
 75 80

Namnet **baulf** förekommer annars icke men är säkert en motsvarighet till fvn. *Bøðolfr*, se A. Norcen, *Aschw. Gr.* § 244, 5.

Översättning: Visten, Agmund, Gudver, de reste sten efter Baulv, sin fader, en kraftkarl. Han kom till grekerna, dog hos dem därpå (el. i **þum** l. **pumpa**).

171. Esta, Säterstads sn, Rönö hd.

Pl. 76. Pl. 12: B. 816.

Litteratur: B. 816; L. 865; Ransakn. 1667—84; J. Peringskiöld, *Mon.* X, 19; Stephens, *ONRM* II, 811; Boije, *Sv. fornminnesfören. tidskr.* V, s. 152; *Runverser* s. 162.

Ristningen befinner sig på västra sidan av ett stort gråstensblock ovanpå det berg, som sydost om Esta ligger invid nordöstra sidan av landsvägen vid östra ändan av den urtappade Esta-sjön. Stenblocket utgör det västligaste av de många, som ligga nedom bergets högsta höjd, är icke synligt till vägen och ligger c:a 120 steg öster om bergets norra ända, som är närmast Esta. Den sidan, varpå ristningen finnes, har 2,10 m höjd, men ristytan når ej till marken nedtill. Ristningen är 1,60 m hög, c:a 1,03 m bred, slingan 8 cm. Ristningen är djup men mycket skadad genom avflagning, i synnerhet stenens nedre delar.

I slingan, som utgår från korsets kärna nedåt vänster, är sålunda uti 1—9 **inkifastr** av 1 **i** blott toppen 1,5 cm, af 6 **a** blott vänstra ändan av v. bistaven i behåll 2 cm, 7 **[s]** alldeles borta, i 10—12 **lit** finnes av **l** och **t** blott toppen, av 11 **i** alls intet kvar. I 13—17 **hakua** synes av 13 **h** blott en skugga i stenen, i 14 **a** är övre staven och bistavens övre sida avflagad, 17 **[a]** saknas redan i B. 816. I 18—22 **stain** fattas på 20 **a** övre staven och h. bistaven, 21 **i** alldeles, varav i B. 816 ock blott toppen finnes. Av 37 **u** i 34—38 **fapur** finns i B. 816 blott bistaven, nu alls intet, av 41 **n** i **sin** blott spetsen av v. bistaven. Efter 42—43 **ha** i **ha[n]** har en avflagning fullständigt förstört slingan på en sträcka av 40 cm och därpå följer 51—53 **ulm** i **[h]ulmk[arpi]**, på vars 54 **k** blott 5,5 cm uppiifrån av staven är i behåll och på 56 **r** 3 cm av nedre stavens högra sida och 4 cm av nedre bistavens vänstra sida nedifrån. B. 816 **[skaipar · uisi]** är alldeles borta, av **[mī]þ** finns större delen av 72 **þ**, därefter samma runor som i B. 816, nämligen 73—75 **ski** och 78—79 **ra**, vilket ord C. Säve hos Stephens fullständigt till **ski[ba]ra**, varmed Bugge, *Runverser* s. 162 jämför **truknapi han uti mēþ ala skibara** DR. 169 Nylarsker.

Inskriften har varit följande:

inkifa[s]tr · l[i]t haku[a ·] sta[i]n · eftir · sihuip · fap[u]r · sin · ha[n · fial · i h]ulm k[arpi · skaipar ·
 5 10 15 20 25 30 35 40 45 50 55 60 65
 uisi mī]þ · ski[ba]ra
 70 75

Översättning: Ingefast lät hugga stenen efter Sigvid, sin fader. Han föll i Holmgård (Novgorod, Ryssland) som skeppshövding med sitt skeppsfolk.

Inskriftens andra sats utgör en halvstrof i fornyrdeslag:

*Han fiæl
i Holmgardhi,
skēdharvīsi
mædh skipara.*

Bugge, *Runverser* s. 162 menar de två första verserna vara prosa, men däremot talar förhållandet i Sö. 121 Fagerlöt, Hamra, 173 Tystberga, där den metriska delen inledes med *han*.

172. Tystberga kyrka, Rönö hd.

Pl. 76.

Litteratur: Dybeck, *Reseber.* 1864; Boije, *Sv. fornminnesfören. tidskr.* V, s. 151.

Ett stycke av en runsten ligger inuti väggen av östra tornmuren i Tystberga kyrka på norra sidan om en öppning mellan tornet och valvet, 64 cm från tornrummet, 84 cm från valvet.

Ämnet är gråsten, längden 75 cm, bredden, så mycket som skjuter fram därav ur tornmuren, är i lilländan 14 cm, i storändan 20 cm, tjockleken i lilländan 11 cm, i storändan 15 cm.

Runstenens slinga har utgått åt v. och h. från korsets fot, jfr Sö. 2, 34, 36, 71. Av korset är nedre armens nedre linje och sidolinje synlig och h. armens nedre linje delvis.

Såsom Boije antagit, utgör troligen 1—5 **kupla**-, som är återstod av namnet **kupla**[ifr] »Gudlev», inskriftens början och står på den slinga, som åt vänster utgår från korsets fot. På slutslingan, som från höger återvänder till korsets fot, står nedifrån uppåt 6—8 **tir** och därefter på korsfoten uppifrån nedåt 9—11 **sun**, vartill fogats 12—14 **sin** innanför begynnelseslingan.

Av inskriften finnes alltså i behåll blott: **kupla** — — **tir** ⁵ **sun** · **sin**. ¹⁰ Inskriftens lydelse kan därför förmodas varit: Gudlev [lät resa denna sten efter X., broder sin och Y. (kvinno-namn)] efter sin son.

173. Tystberga, Tystberga sn, Rönö hd.

Pl. 77. Pl. 13: B. 818.

Litteratur: B. 818; L. 860; *Ransakn.* 1667—84; D. Runa fol. II, 9; S. Boije, *Sv. fornminnesfören. tidskr.* s. 151; *Runverser* s. 158; E. Olsson, *Yngvars saga víðförla* s. 62.

I *Ransakning* 1667—84 säges om runstenens plats följande: I Tystberga by finnes uthi een haga een flaat steen liggjandes med Runa skrift rijtadh men mossa påväxt, att den inthet stort skönias kan. Item är där hos een annan stoor flaat och slät sten som står på Sned. Noch är där iämppte een fyrakantig stor steen och där omkring äro steenrader lagde, såsom en tämmelig stor Kyrkiogård. Enl. Dybeck, *Runa* fol. II, 9 funnos dessa minnesmärken kring runstenen 1874 mycket vanvårdade.